

REFORMA SĄDOWA

MIEŚIĘCZNIK

POŚWIĘCONY

NOWYM USTAWOM PROCESOWYM.

PRERUMERATA WYRSI:

Rocznie 2 zł. 20 ct.

Półrocznie 1 zł. 20 ct.

Numer pojedynczy
30 ct.

ADRES

Redakcyi i Administracyi:

LWÓW,

ul. Jagiellońska 1. 14.

Redaktorowie i wydawcy: Romuald A. Lewandowski i Tadeusz Rybicki.

STRESZCZENIE PRZEPISÓW

NOWYCH USTAW PROCESOWYCH I ROZPORZĄDZEŃ

o osobach zatrudnionych w kancelaryi sądowej i sługach sąd.

podał

WILHELM SEIDL,

o. k. radcu Sądu kraj. w Krakowie.

Postanowienia o kancelaryi sądowej wogóle i jej funkcyonaryuszach zawierają następujące przepisy:

I. §§. 16., 17., 18., 19., 20., 25., 26. n. j.

II. §§. 27., 64., 560. proc. cyw.

III. §§. 16., 2., 24., 68., 99., 115., 261., 284., 285., 296., 306., 366., 386., 393. ord. egzek.

IV. §§. 6., 19., 23., 49—61., 99. ust. organ.

V. §§. 29., 31., 32., 42., 89., 96., 100., 113., 126., 127., 128., 129., 130., 131., 144., 145., 147., 164., 194., 195., 200., 205., 211., 217., 221., 229., 239., 260., 282., 283., 302—393. i 402—404. instr. sąd.

VI. §§. 1—4. instr. dla organów egzekucyjnych (rozp. min. spraw. z dnia 12. lipca 1897 L. 15.346 l. 28 Dz. rozp. min. sprawiedl.), wreszcie

VII. §§. 1—53. rozp. min. z dnia 18. czerwca 1897 l. 170. Dz. pr. p.

I. Już norma egzekucyjna postanawia:

1. naczelnikami i kierownikami kancelaryi sądowej wolno mianować li osoby, które szkoły średnie ukończyły i świadectwem egzaminu z dobrym postępem wykazały, że posiadają wiadomości szczegółowe do tego rodzaju urzędu potrzebne §. 18.,

2. w niektórych sądach i w miarę potrzeby wolno ustanowić osobnych urzędników egzekucyjnych do przedsiębrania czynności egzekucyjnych.

W innych sądach czynności te spełniać mają urzędnicy kancelaryjni, woźni sądowi albo inne osoby. §. 17. Art. XII. u. w. n. j.: „urzędnicy egzekucyjni są urzędnikami sędziowskimi w rozumieniu ust. z dnia 12. lipca 1872 l. 112. Dz. u. p.“ składają kaucyę w wysokości rocznej płacy §. 17. n. j.,

3. o nieprzyjęciu ich orzeknie naczelnik sądu §. 26.

II. Procedura cywilna prócz przepisów wogóle do kancelaryi się odnoszących żadnego nie zawiera postanowienia ściśle tylko osób tych dotyczącego.

III. Ordynacya egzekucyjna w §. 24. obok osób powyżej ad I. 2. wymienionych jako organa egzekucyjne dla szczegółowych czynności egzekucyjnych, ważniejszych lub trudniejszych, wymienia notaryuszów.

Wedle §. 2. instrukcyi dla organów egzekucyjnych występują oni jako komisarze sądowi, przy zastosowaniu do ich czynności §§. 183—193. ord. not. z dnia 21. maja 1855 L. 94 Dz. ust. p. i §§. 27—30. taryfy należytości do tej ordynacyi dołączonej. Jednakże, gdzie są osobno ustanowieni urzędnicy egzekucyjni, ci tylko wykonywać mogą te czynności §. 24.

IV. Ustawa organizacyjna postanawia:

1. auskultanci i praktykanci sądowi mają być wdrażani w czynności kancelaryi sądowej §. 6.;

2. co do stosunku służbowego, z pewnemi ograniczeniami, aż do postanowienia nowych przepisów, mają pozostać w mocy niektóre postanowienia patentu ces. z dnia 3. maja 1853 l. 84. Dz. ust. p. §. 19.;

3. kancelarya składa się:

a) przy sądzie kolegialnym:

α) z naczelnika i wymaganej ilości kierujących urzędników (§. 18. n. j.),

β) z innych urzędników kancelaryjnych,

γ) z pomocników kancelaryjnych;

b) przy sądzie powiatowym:

α) z urzędników kancelaryjnych i

β) pomocników kancelaryjnych.

ad α) β). W miarę czynności można tu ustanowić kierujących urzędników.

Sądom powiatowym w miejscu siedziby sądu kolegialnego przydzielone zostają siły z personalu sądu kolegialnego §. 49.

4. do nominacyi urzędnika kancelaryjnego wymaganem jest:

a) służba przygotowawcza,

b) egzamin z dobrym postępowaniem złożony przed komisją egzaminacyjną c. k. sądu krajowego wyższego, w której skład wchodzi: radca sądu krajowego wyższego jako przewodniczący, radcy trybunału I. in-

stancyi w miejscu siedziby sądu krajowego wyższego i naczelnicy lub urzędnicy kierujący kancelaryi §. 50. (p. §. 35. ad V.);

5. celem załatwienia czynności kancelaryjnych i celem udzielenia pomocy urzędnikom kancelaryi mogą być przyjęci pomocnicy kancelaryjni za płacą stałą lub za wynagrodzeniem dziennem, pierwsi jedynie, jeżeli złożyli egzamin dla urzędników kancelaryjnych lub osobny egzamin §. 51. Pierwszych przyjmuje sąd krajowy wyższy, drugich naczelnik dotyczącego sądu §. 23. 2.;

6. ministerstwo sprawiedliwości mianuje urzędników egzekucyjnych, naczelników i kierujących urzędników kancelaryi sądowej (Dyrektorów ksiąg gruntowych), zaś sąd krajowy wyższy resztę urzędników włącznie z prowadzącymi księgi gruntowe i woźnych tak przy sądach wyższych jak i kolegialnych I. instancyi i sądach powiatowych §. 23. 1.;

7. w razie pominięcia osób uprzywilejowanych należy uchwałę przedłożyć ministerstwu sprawiedliwości do rozstrzygnięcia §. 23. 3.;

8. prowadzący księgi gruntowe wcieleni zostają do kancelaryi sądowej §. 54.;

9. z chwilą obowiązywania ustawy organizacyjnej (1. stycznia 1898) istniejący już urzędnicy kancelaryjni i manipulacyjni, oraz prowadzący księgi gruntowe, urzędnicy oddziałów rachunkowych, do zamianowania ich, nie potrzebują egzaminu. Tak też do osiągnięcia posady naczelnika, kierującego urzędnika kancelaryi, lub urzędnika egzekucyjnego nie potrzebują odbytych szkół średnich. W razie zapotrzebowania lub innych ważnych przyczyn minister sprawiedliwości może osoby te jeszcze przez dalsze 5 lat (do 1. stycznia 1903) mianować naczelnikami lub kierującymi urzędnikami kancelaryi lub urzędnikami egzekucyjnymi, choćby nie mieli egzaminu w §. 18. przepisanego.

V. Instrukcyja sądowa :

1. zawiera tylko w §§. 129—130. pewne szczegóły co do doniesień o wyłączeniu i nieprzyjęciu tych osób — postanawia dalej

2. że oznaczenie należytości znawców (§. 365. p. c.) należy poruczyć naczelnikowi lub kierującemu urzędnikowi kancelaryi §. 145., nie zawiera jednak żadnych postanowień co do stosunków służbowych i osobistych tych osób.

VI. Instrukcyja dla organów egzekucyjnych w §§. 1—4. powtarza przepisy z §. 17. n. j. i z §§. 16., 24. ord. egzek. o organach egzekucyjnych nie mniej przepisy o nieprzyjęciu i wykluczeniu z §§. 19., 20., 25. i 26. n. j., określając przy tem bliżej stanowisko notaryuszów jako organów egzekucyjnych p. ad III.

VII. Natomiast zapowiedziane już w §. 18. n. j. i art. XII. 2. u. w. n. j. §§. 19., 49., 50., 53. ust. org. rozporządzenie min. spraw.

wyszło na podstawie §. 99. ust. org. 18. lipca 1897 l. 170 Dz. ustaw państwa. — jako rozporządzenie co do osób kancelaryi sądowej (Kanzlei-personal-Verordnung):

1. co do warunków dla uzyskania posady urzędnika kancelaryi, pomocnika kancelaryjnego i posłańca dla doręczeń;

2. co do służby przygotowawczej praktykantów kancelaryjnych (aspirantów kancelaryjnych) nie mniej

3. co do egzaminów dla kancelaryjnych urzędników i prowadzących księgi gruntowe.

Rozporządzenie to zawiera w sześciu ustępach przepisy:

I. o obsadzaniu kancelaryi sądowej i warunkach osiągnięcia posady §§. 1—18.,

II. o służbie przygotowawczej dla kancelaryi sądowej §§. 19—32.,

III. o egzaminie kancelaryjnym §§. 32—24.,

IV. o egzaminie dla prowadzących księgi gruntowe §§. 45—50.,

V. o kursach naukowych §. 51.,

VI. o przepisach przejściowych i końcowych §§. 52—53.

Ad 1.

Kancelarya sądowa.

Czynności kancelaryi (§§. 16. i 17. n. j., §. 24. ord. egzek., §§. 54—57. i 59. ust. organ.) załatwiają urzędnicy kancelaryi sądowej (urzędnicy kancelaryjni), pomocnicy kancelaryjni i woźni (słudzy, pomocnicy, posłańcy dla doręczeń) §. 1.

Przy sądach o jednym lub dwóch urzędnikach kancelaryjnych każdy musi być uzdolnionym do prowadzenia ksiąg gruntowych, przy trzech dwóch, zresztą połowa §. 2. (ułamki liczy się za całość).

Stosunki statutu i rangi urzędników kancelaryjnych.

Urzędnicy kancelaryjni:

1. naczelnicy kancelaryi przy tryb. I. i II. instancji mają tytuł: „dyrektor kancelaryi“ i w pierwszej klasie VIII. klasę rangi, w drugiej zaś klasie IX. klasę rangi;

2. naczelnicy urzędów ksiąg gruntowych, samoistny oddział kancelaryi stanowiących mają tytuł „dyrektor ksiąg gruntowych“ i VIII. rangę;

3. kierujący urzędnicy kancelaryi mają tytuł „naczelnik kancelaryi“ i w pierwszej klasie IX. rangę, w drugiej X. rangę;

4. urzędnicy egzekucyjni w pierwszej klasie w IX. randze, w drugiej klasie w X. randze;

5. asystenci kancelaryjni w XI. randze;

6. zastępcy dyrektora ksiąg grunt. i prowadzący księgi gruntowe w IX. randze;

7. oficjałowie kancelaryjni w pierwszej klasie w IX. randze, w drugiej klasie w X. randze;

8. kanceliści w XI. randze.

Status wspólny wedle rangi §. 3.

Mianowanie urzędników kancelaryjnych:

Minister sprawiedliwości mianuje urzędników powyżej wymienionych od 1—4, Sąd krajowy wyższy od 5—8 §. 4.

Warunki mianowania urzędników kancelaryjnych: .

1. warunki z §§. 1—4. pat. ces. z dnia 3. maja 1853 l. 81. Dz. ust. państw., t. j.:

- a) warunki dla służby państwowej w ogóle przepisane,
- b) nieskazitelne obyczaje i zachowanie się polityczne należyte,
- c) nie może uzyskać posady, kto został uznany winnym zbrodni lub występku, pochodzącego z chciwości zysku lub naruszającego obyczajność publiczną i t. p.,
- d) ani, kto popadł w konkurs lub sądownie uznany został marnotrawcą;

2. odbycie czynnej służby wojskowej, uwolnienie od niej lub uprawnienie do jednorocznej służby ochotniczej;

3. zupełna fizyczna zdatność;

4. znajomość języków §. 5.

A) Kancelistą lub oficjałem kancel. zostać może:

1. kto wykazuje, iż posiada znajomości dla wszelkich gałęzi służby kancelaryjnej potrzebne oraz pierwszy egzamin kancelaryjny (§. 50. ust. org.) z dobrym postępem;

2. auskultant lub praktykant sądowy będący co najmniej od roku w służbie;

3. kompetent wojskowy z certyfikatem na posadę urzędnika, jeżeli przy wejściu w życie procedury cywilnej ze skutkiem odbył praktykę próbną przy sądzie, dalej

4. kto ze skutkiem dobrym złożył drugi egzamin kancelaryjny §. 7. l. 1., 2., 3.

B) Dyrektorem kancelaryi, naczelnikiem kancelaryi, urzędnikiem egzekucyjnym, lub asystentem kancelaryjnym może zostać tylko:

1. kto ukończył szkoły średnie i

2. zdał egzamin kancelaryjny drugi (§. 18. n. j.) z dobrym postępem §. 6. ust. 1., 2. l. 1. 2.,

3. lub kto zdał egzamin sędziowski z dobrym skutkiem §. 8.

Ze studjami szkół średnich rozporz. minist. z dnia 5. lipca 1897 l. 15.554 kładzie na równi ukończone studia wyższej szkoły realnej wojskowej, szkoły kadetów, akademii marynarki, wreszcie tych szkół fachowych, które co do przywileju jednorocznej czynnej służby

na równi postawiono z wyższymi szkołami gimnazyalnymi i realnymi p. wykaz zał. II. do §. 60. rozp. min. obrony krajowej z 15. kwietnia 1889 l. 45 Dz. ust. państw.

Są to w szczególności:

1. szkoły sztuk pięknych a mianowicie:

- a) c. k. akademie sztuk plastycznych w Wiedniu,
- b) akademie malarskie w Pradze,
- c) szkoła sztuk pięknych w Krakowie;

2. seminaria nauczycielskie publiczne i prawo zakładów publicznych posiadające;

3. szkoły rolnicze i lasowe:

a) szkoła rolnicza wyższa:

- α) w Djeczynie,
- β) w Taborze,
- γ) w Dublanach;

b) szkoła rolnicza średnia:

- α) w Przerowie,
- β) w Nowym Jiczynie,
- γ) w Czernichowie,
- δ) w Chrudimie,
- ε) w Raudnicy,
- ζ) w Mōdlingu,
- η) w Kadani,
- θ) w Hermanicach górnych,
- ι) w Czerniowcach;

c) szkoła lasowa:

- α) w Białej Wodzie,
- β) w Sowiniu,
- γ) we Lwowie;

d) zakład sadownictwa i leśnictwa w Kloster-Neuburgu;

4. szkoły handlowe:

- a) szkoła główna handlowa Revoltella w Tryeście,
- b) c. k. akademie handlowe i nawigacyjne w Tryeście,
- c) akademie handlowe w Wiedniu,
- d) akademie handlowe w Pradze:
 - α) niemiecka,
 - β) czesko-słowiańska,
- e) akademie handlowo-przemysłowe w Gracu,
- f) akademie handlowe:
 - α) w Chrudimie,
 - β) w Lincu,
 - γ) w Innsbrucku,
- g) szkoła handlowa średnia w Trydencie;

5. szkoły przemysłowe:

a) szkoła przemysłowa rządowa wyższa:

- a) w Wiedniu,
- β) w Bernie,
- γ) w Bielsku,
- δ) w Krakowie,
- ε) w Pilźnie,
- ζ) w Libercu,
- η) w Tryeście;

b) szkoła zawodowa machinoznawstwa w Wiener-Neustadt;

c) szkoła zawodowa wyższa ślusarstwa budowniczego i mechanicznego w muzeum przemysłowym technicznym w Wiedniu, nie mniej szkoły według późniejszych dodatkowych rozporządzeń ze szkołami średnimi na równi postawione;

6. miejska trzyklasowa szkoła handlowa wyższa w Uściu nad Łabą rozp. min. obrony kraj. z dnia 13. listopada 1889 l. 180. Dz. ust. p.

7. rozszerzono na wszystkich uczniów c. k. akademii sztuk pięknych w Wiedniu — rozp. tegoż min. z dnia 10. czerwca 1890 l. 111. Dz. u. p.;

8. krajowa szkoła lasowa we Lwowie — rozp. min. obr. krajowej z dnia 2. listopada 1892 l. 229. Dz. ust. p.;

9. szkoła lasowa w Weisswasser — rozp. min. obr. krajowej z dnia 31. maja 1895 l. 92. Dz. ust. p.;

10. na równi stoją uczniowie 3-go roku c. k. akademii dla sztuk pięknych w Wiedniu — rozp. min. obr. kraj. z dnia 27. kwietnia 1895 l. 62. Dz. ust. p.;

11. dolno-austriacka szkoła przemysłowa, wyższa szkoła przemysłowa umiejętności mechaniczno-technicznych w Wiener-Neustadt — rozp. min. obr. kraj. z dnia 3. marca 1896 l. 51. Dz. ust. p.;

12. wyższa szkoła lasowa w Hranicach Morawskich — rozp. min. obr. kraj. z dnia 25. listopada 1896 l. 228. Dz. ust. p.;

13. wyższa szkoła handlowa w Ołomuńcu — rozp. min. obr. kraj. z dnia 20. marca 1897 l. 91. Dz. ust. p.;

14. 3-klasowa wyższa szkoła handlowa miejska w Prossnitz—rozp. min. obr. kraj. z dnia 27. marca 1897 l. 102. Dz. pr. p.

C) Zastępcą dyrektora ksiąg gruntowych, prowadzącym księgi gruntowe lub urzędnikiem kancelaryjnym, który musi być uzdolnionym do prowadzenia ksiąg gruntowych, może zostać:

1. kto wykaże, że ma egzamin pierwszy kancelaryjny i egzamin dla prowadzenia ksiąg gruntowych; są jednak uwolnione od egzaminu osoby powyżej *ad A)* 2., 2., 4. powołane — natomiast wolnym od wykazywania egzaminu ksiąg gruntowych jest, kto złożył z dobrym skutkiem jeden z praktycznych egzaminów prawniczych §. 9.

Celem uzyskania posady Dyrektora ksiąg gruntowych nadto musi wykazać, że skończył szkoły średnie (p. powyżej rozporz. ministerstwa z 18. lipca 1897).

D) Pomocnicy kancelaryjni:

1. z płacą roczną i 3 miesięcznem wypowiedzeniem §. 10. 1., 2.,
2. z płacą dzienną i 8 dniowem wypowiedzeniem §. 10. 1., 2.

Plać i płacę pomocników kancelaryjnych z płacą roczną oznacza ministerstwo sprawiedliwości. Mogą oni być uważani jak urzędnicy kancelaryjni §. 10. ost., muszą mieć jeden z egzaminów kancelaryjnych lub po złożeniu egzaminu na pomocników mieć ukończoną ze skutkiem kilku-miesięczną płatną praktykę próbną.

Za dziennem wynagrodzeniem może być przyjętym, kto zda egzamin na pomocnika. Egzamin ten polega na poprawnem i czytelnem napisaniu dyktatu i na odpisaniu pisemnych referatów §. 11.

Pomocników kancelaryjnych z płacą roczną przyjmuje sąd krajowy wyższy; uwolnienie i wypowiedzenie służy prezydentowi sądu krajowego wyższego.

Prawa te odnośnie do pomocników kancelaryjnych z dzienną płacą wykonuje naczelnik dotyczącego sądu §. 12.

Składają przysięgę na dokładne spełnienie poleceń i zachowanie tajemnicy w sprawach służby sądowej §. 13.

E) Woźni:

Muszą mieć warunki ogólne do osiągnięcia posady z §. 5., umieć czytać i pisać i sporządzać sprawozdania z czynności im poruczonych.

F) Słudzy pomocniczy i posłańcy dla doręczeń:

Przyjmuje ich naczelnik dotyczącego sądu za zezwoleniem Prezyd. sądu krajowego wyższego.

Muszą umieć czytać i pisać i sporządzać sprawozdania krótkie z czynności im poruczonych.

Płacę pobierają z dołu. Wysokość jej oznacza prezydent sądu krajowego wyższego. Składają przysięgę, jak pomocnicy kancelaryjni. Uwolnienie służy naczelnikowi sądu §. 15.

Pomocnicy kancelaryjni, słudzy pomocniczy, posłańcy dla doręczeń nie mogą być spokrewnieni lub spowinowaceni z innymi w sądzie zatrudnionymi §. 16.

Urzędnicy egzekucyjni składają kaucyę w ilości rocznej płacy (§. 18. n. j.).

O innych kaucyach orzeka ministerstwo sprawiedliwości §. 17.

Płacę assyguje się i wstrzymuje wedle przepisów rozp. minist. wspóln. z dnia 15. maja 1873 l. 75. Dz. ust. p. §. 18.

Ad II.

Służba przygotowawcza.

Służba przygotowawcza przed pierwszym egzaminem trwa sześć miesięcy (3 miesiące w kancelaryi sądu powiatowego, 3 miesiące w kancelaryi trybunału §. 25. 1.), przed drugim egzaminem rok. Może być niższą do 6 miesięcy dla tych, którzy egzamin pierwszy złożyli z dobrym skutkiem. (3 miesiące w kancelaryi sądu powiatowego, 5 miesięcy w kancelaryi Trybunału i 4 miesiące w służbie egzekucyjnej względnie w razie niższenia, 2 miesiące w kancelaryi Trybunału, 4 miesiące w służbie egzekucyjnej §. 25. 2.). Czasu choroby, urlopu, lub pełnienia czynnej służby wojskowej nie wlicza się §. 19.

Prezydent sądu krajowego wyższego może uwolnić od służby przygotowawczej dla pierwszego egzaminu kandydata, który co najmniej rok zatrudnionym jest w kancelaryi sądowej i ma świadectwo naczelnika sądu, z którego wynika, że jest dostatecznie przygotowanym. Wolni są od służby przygotowawczej dla drugiego egzaminu kancelaryjnego:

1. anskultanci i praktykanci sądowi, od 2 lat w służbie pozostający;

2. urzędnicy kancelaryjni, którzy po złożeniu pierwszego egzaminu, przynajmniej od 2 lat zatrudnieni są w kancelaryi sądowej i wedle świadectwa naczelnika sądu całkowicie są obeznani ze służbą egzekucyjną §. 20.

Aspirantom wojskowym z certyfikatami, nie mniej podoficerom, będącym w ostatnim roku 12 letniej służby wojskowej, którzy przy rozpoczęciu mocy obowiązującej przepisów niniejszych rozpoczęli już praktykę próbną w sądzie, czas dotąd przebyty wlicza się do czasu trwania służby przygotowawczej §. 21.

Dopuszcza do służby przygotowawczej prezydent sądu krajowego wyższego oraz wyznacza sąd, w którym ma być odbyta. Od odmowy służby zażalenie w dniach 14 do ministerstwa sprawiedliwości. Aspirantom wojskowym z certyfikatami, nie mniej podoficerom, będącym w ostatnim roku 12 letniej służby wojskowej nie wolno odmówić przyjęcia §. 22.

Przed rozpoczęciem służby przygotowawczej kandydat zaprzysięga zachowanie tajemnicy urzędowej. Jeżeli nie jest aspirantom wojskowym, ma tytuł „praktykant kancelaryi“ §. 23.

Kierownictwo służby przygotowawczej spoczywa w ręku naczelnika sądu, dyrektora kancelaryi lub inspektora kancelaryi.

O czasie trwania służby przygotowawczej wspomniano już powyżej. Kandydatom należy dać możność nabrania wszechstronnej rutyny.

Przy wykonywaniu egzekucyi na zewnątrz mają towarzyszyć organom egzekucyjnym §. 25.

Świadectwo o skutku służby wystawia naczelnik sądu powiatowego, dyrektor kancelaryi lub inspektor kancelaryi. Prezydyum Trybunału przedkłada je zeszyte i opieczętowane Prezydyum sądu krajowego wyższego §. 26.

Praktykantom kancelaryi, którzy służbę przygotowawczą ukończyli, Prezydent sądu krajowego wyższego może dozwolnić dalszego ich zatrudnienia jako praktykantów kancelaryjnych §. 27.

Mogą otrzymać dyurnum, jeżeli zastępują pomocnika kancelaryi §. 28.

Postępowanie dyscyplinarne.

Środkami dyscyplinarnymi są:

I. dla kandydatów wojskowych:

- a) doniesienia do komendy (władzy, zakładu),
- b) tymczasowe uwolnienie od służby;

II. dla praktykantów kancelaryi:

- a) upomnienie,
- b) wykluczenie od służby przygotowawczej, możliwie ze skutkiem, że nie może dalej pełnić służby przy żadnym sądzie w okręgu sądu krajowego wyższego. — W 14 dniach można wnieść zażalenie do ministra sprawiedliwości,
- c) w razie szczególnie ciężkiego wykroczenia na wniosek Prezydenta sądu krajowego wyższego minister sprawiedliwości może go wykluczyć od służby przygotowawczej przy wszystkich sądach §. 30.,
- d) zawieszenie w urzędowaniu orzeka naczelnik sądu (zażalenie do Prezydyum sądu kraj. wyższego w dniach 14). Sprowadza zamknięcie płacy §. 31.

Co do zajęć ubocznych obowiązują przepisy dotychczasowej instrukcyi §. 48. pat. ces. z dnia 3. maja 1895 l. 81. Dz. ust. p. §. 32.

Ad III.

O egzaminie kancelaryjnym.

Czas do złożenia egzaminu kancelaryjnego określony do 6 miesięcy po ukończeniu służby przygotowawczej. Termin może być przedłużonym na dalsze 6 miesięcy. Po upływie terminu może Prezydent sądu krajowego wyższego wstrzymać dalsze zatrudnienie jako praktykanta kancelaryjnego.

Zażalenie do ministra sprawiedliwości w dniach 14 §. 33.

Dopuszcza do egzaminu i wyznacza dni Prezydent sądu krajowego wyższego.

Od odmowy służy zażalenie do ministra sprawiedliwości w dniach 14. — §. 34

Odbywa się w sądzie krajowym wyższym.

Przewodniczącego i członków komisji egzaminacyjnej mianuje prezydent sądu krajowego wyższego na rok jeden. Przewodniczącym ma być radca sądu krajowego wyższego, komisarzami egzaminacyjnymi dwaj radcy sądu kolegiального I. instancyi w miejscu siedziby sądu krajowego wyższego; w miejsce drugiego radcy może też być przybrany uzdolniony do tego dyrektor kancelaryi, naczelnik kancelaryi lub urzędnik egzekucyjny. Egzamin jest tajny §. 35. Pisemny poprzedza ustny i składa się z dwóch protokołów ubocznych i pracy klauzuruwej.

Protokoły uboczne prowadzi przy pojedynczej rozprawie kontradyktoryjnej w sądzie powiatowym i przy rozprawie w przekroczeniach, protokoły te sędzia samoistny zaopatruje w uwagi i przedkłada je komisji egzaminacyjnej.

Praca klauzuruwa trwa od godziny 9 rano do 6 wieczorem.

Zadanie zestawia Przewodniczący lub przeznaczony przez tegoż komisarz egzaminacyjny.

Składa się:

1. z 3 do 6 rozmaitych aktów celem sporządzenia wygotowań uchwał w myśl §. 56. 4. ust. organ. po krótkiem zanotowaniu dozwolenia na podaniu lub protokole;

2. z wypracowania 3 protokołów obejmujących skargi, podania lub oświadczenia w sądzie złożyć się mające, po myśli §§. 319. do 321. instr.;

3. z wniesienia legalizacyi do rejestru z uwierzytelnień i zamieszczenia klauzuli legalizacyjnej na dokumencie §. 36.

Przy drugim egzaminie kancelaryjnym nadto:

1. z ułożenia protokołu zajęcia na podstawie informacji;

2. z poświadczenia oddania nieruchomości zarządcy;

3. ze zadania w myśl §§. 384. i 386. instr. (samoistna czynność oddziału doręczeń i egzekucyi).

Przy kandydatach, którzy pisemne zadania pierwszego egzaminu wypracowali z dobrym skutkiem, praca pisemna drugiego egzaminu ograniczoną być ma na wymienione w końcu *ad* 3. zadania §. 37.

Może składać egzamin ustny kilku równocześnie, nie więcej jednak jak trzech. Egzamin powinien dla każdego kandydata trwać co najmniej godzinę, a przy trzech w całości co najmniej 2 godziny §. 38.

Szczegóły przedmiotów egzaminu pierwszego omawia §. 39., jako to: prowadzenie rejestrów, wykazów i zbieranie dat statystycznych; postępowanie co do posyłek pieniężnych i wartościowych; znajomość instrukcyi co do czynności kancelaryi i najważniejszych przepisów instrukcyi dla organów egzekucyjnych, poprawne wypełnianie formularzy i znajomość przepisów o niszczeniu stempli; drugiego §. 40. jako to: prócz powyższych przedmiotów jeszcze: organizacya i właściwość sądów w ogólnym zarysie; wewnętrzne urządzenie sądów i tok czynności; prowadzenie księgi sierocej i odnośnych wykazów i zasady urządzenia ksiąg publicznych.

Wynik egzaminów.

Zły wynik pierwszego egzaminu sprowadza klasyfikację „niedostatecznie“ i wyklucza egzamin ustny.

Ocenę daje się:

1. celująco,
2. bardzo dobrze,
3. dobrze,
4. niedostatecznie.

Każdy członek senatu głosuje.

Niedostateczny wynik drugiego egzaminu może jednak posłużyć do klasyfikacji, jak gdyby kandydat poddał się był pierwszemu egzaminowi kancelaryjnemu §. 41.

Protokół z egzaminu podpisują członkowie i protokolant i wraz z aktami przedkłada się go Prezydyum sądu krajowego wyższego, które po zbadaniu wydaje komisji pouczenia i zarządzenia §. 42.

Powtórzyć można egzamin tylko raz i nie przed 6 miesiącami. O przypadnięciu kandydata przy powtórnym egzaminie zawiadomić należy wszystkie inne Prezydya sądów krajowych wyższych §. 43.

Świadectwo wystawia Prezydyum sądu kraj. wyższego §. 44.

Ad IV.

Egzamin dla prowadzących księgi gruntowe.

Co do dopuszczenia do egzaminu i odbycia tegoż egzaminu ustnego, wyniku egzaminu, protokołu, powtórzenia egzaminu i świadectwa egzaminu obowiązują zasadniczo i analogicznie przepisy co do egzaminu kancelaryjnego przywiedzione, §§. 45—49. z pewnemi zmianami, jako to:

1. że w miejscu jednego radcy trybunału I. instancyi jako członek komisji może wejść naczelnik urzędu ksiąg gruntowych §. 46. 2.;

2. że kandydatowi należy podać tematy w §. 47. l. 1., 2., 3., 4., opisane t. j.:

- a) wygotowanie zawilego wyciągu z ksiąg gruntowych z wyciągu hipotecznego będącego zarazem kartą uboczną,
- b) całkowite załatwienie czynności, które prowadzący księgę gruntową winien uskutecznić odnośnie do załatwionego podania hipotecznego,
- c) złożenie sprawozdania o kontroli po myśli rozp. min. spraw. z dnia 12. stycznia 1872 l. 5. Dz. ust. p. i §. 43. ust. z dnia 23. maja 1883 l. 83. Dz. ust. p.,
- d) zadanie dotyczące manipulacji z mapą.

Szczegóły przedmiotów egzaminu ustnego zawiera §. 48.

Można egzamin ten połączyć z pierwszym egzaminem kancelaryjnym w ten sposób, że składa się je kolejno w tym samym dniu lub w dwóch dniach bezpośrednio po sobie następujących §. 50.

Ad V.

O kursach naukowych.

Dla kandydatów wojskowych i praktykantów sądowych, celem umożliwienia im złożenia egzaminu kancelaryjnego pierwszego i egzaminu na prowadzącego księgi gruntowe, po sześciomiesięcznej służbie przygotowawczej, urządzonym będzie półroczny kurs nauki.

Prezydent sądu krajowego wyższego oznacza trybunały, w których się odbędzie rozpoczęcie kursu, kierownictwo powierza urzędnikowi sędziowskiemu i wyznacza nauczycieli ze szeregu urzędników kancelaryjnych i ksiąg gruntowych.

Biorącym udział w tych kursach służba przygotowawcza w kancelaryjnych sądowych skróconą być może na 3 miesiące (czy w sądzie powiatowym lub w sądzie kolegiatnym, oznaczy Prezydent sądu krajowego wyższego w §. 51 w końcu). Przez resztę czasu zatrudnionym będzie natomiast w urzędzie ksiąg gruntowych.

Odpowiednio do tego należy też urządzić kurs.

Świadectwo o dokonanej służbie przygotowawczej obejmie też wzmiankę o wyniku kursu §. 51.

Ad VI.

O przepisach przejściowych i końcowych.

Do urzędników z dniem obowiązywania ustawy organizacyjnej (1. stycznia 1898) już zamianowanych stosować §. 96. ust. org. p. powyżej §. 52. — obowiązuje rozporządzenie niniejsze od 1. stycznia 1898, a przepisy §§. 2. do 4. i 17. należy zastosować już analogicznie przy nominacjach w miesiącu październiku do grudnia 1897 uskutecznić się mających §. 53.

Uwaga. Ulgi, co do zaniechania noszenia munduru przy czynnościach urzędowych po za budynkiem sądowym przedsiębranych, które mieści we wstępnych uwagach najnowsze rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. sierpnia 1897 l. 187. Dz. u. p., odnoszą się tylko do osób w ustępie III. 1. rozp. minist. sprawiedl. z dnia 1. lipca 1890 l. 33. rozp. min. spraw. wymienionych, a zatem nie do urzędników kancelaryjnych. (P. tamże ustęp 2.).

KWESTYONARIUSZ.

Co do kwestyi wątpliwych umieszczonych w Nr. 1. „Reformy sądowej“ otrzymujemy od p. Dra M. Morgenrotha, c. k. adjunkta sądowego w Nowemsiolu następujące uwagi:

Do pytania 3.: Wedle §. 6. ust. 2. p. c. sąd w każdym stadyum procesu, zatem i przy rozprawie kontradyktoryjnej, powinien udzielić odpowiednich zleceń i czasokresów do dopełnienia takowych, jeżeli zarzucony brak zdolności procesowej da się usunąć. Wedle §. 134. ust. 3. p. c. odroczenie rozprawy może nastąpić dla dostarczenia dokumentów, któreby mogły stać się potrzebnymi w celu udowodnienia zaprzeczonej zdolności procesowej. Jeżeliby zaś zarzut został zaraz przy rozprawie stwierdzony, natenczas już nie mogłoby nastąpić odroczenie rozprawy, wyjąwszy wypadek grożącej szkody (§. 6. p. c.), lecz nastąpiłaby przerwa procesu z analogii §. 158. p. c.

Do pytania 4.: Motywa do §. 42. N. J. i §. 7. p. c. wskazują, że w przedłożeniu rządowem było pierwotnie wyrażenie: „Orzeczenie wyższego sądu“, a nie: „innego sądu“. Zdaje się, że zmiany te zostały przez wydział izby deputowanych uskutecznione w przedłożeniu rządowem w celach utylityarnych, i że nie mając nic wspólnego z przepisem §. 12. ust. cyw., który dotyczy mocy obowiązującej wyroków w zakresie prawa materialnego a nie procesowego, tego §. 12. ust. cyw. też nie uchylają.

Do pytania 5.: Zarówno §. 94. N. J. jak i §. 16. p. c. mówi o dopuszczalności interwencji głównej, aż do chwili prawomocnego rozstrzygnięcia, a ponieważ wedle §. 411. p. c. wyrok ostatniej instancyi staje się prawomocnym w chwili, kiedy zapadł, przeto też interwencya tylko do tej chwili byłaby dopuszczalną.

Do pytania 6.: Interes ów jest określony w motywach do §. 18. p. c. a myśli przewodnie tego określenia: „Rechtliches Interesse am Obsiegen einer Partei“. „Rückwirkung des ergehenden Urtheiles auf die Rechtssphäre des Intervenienten“.

Do pytania 7.: Wedle §. 27. ust. 2. p. c. przymus adwokacki nie obowiązuje przy czynnościach, przedsiębranych przed przewodniczącym senatu, lub sędzią wyznaczonym. Wedle §. 239. ust. 1. p. c. przed tymiż pierwsza audyencya się odbywa.

Do pytania 9.: Wedle §. 577. ust. 1. p. c. zapis na sąd polubowny jest ważny, jeżeli strony mają prawo do zawarcia ugody. Wedle §. 39. p. c. odnosi się to także do adwokatów. Wedle §. 31. ust. 2. p. c. adwokaci mają prawo zawarcia ugody, zatem także zapisu na sąd polubowny.

Do pytania 10.: Ustawa nigdzie nie wspomina, by w takim wypadku nie należało przyznać należytości za stratę czasu, wydatków i kosztów podróży.

Do pytania 11.: Że przedstawienie po myśli §. 522. ust. 1. p. c. lub też rekurs pod zastrzeżeniem §. 516. ust. końcowy p. c. są dopuszczalne, wynika ponadto a contrario z przepisów §§. 97. ust. 2., 100. ust. 2., 117. ust. 2. p. c.

Do pytania 13.: To pytanie znajduje swe rozwiązanie w art. VI. ust. 3. ustawy wprowadzającej do procedury cywilnej.

Do pytania 14.: Jeżeli adwokat mieszka poza okręgiem sądu I. instancyi (§. 95. ust. 2. p. c.) natenczas z uwagi, że do niego można zastosować przepis strony dotyczący (§. 39. p. c.), można mu też nakazać ustanowienie pełnomocnika dla doręczeń (§. 31. ust. 1. p. c.).

Do pytania 15.: Ponieważ p. c. nie w tym względzie nie postanawia, przeto może wedle §. 21. u. c. osoba wyżej 14 lat licząca

Do pytania 16.: Może być kuratorem *ad actum* przy czynnościach nie wymagających zastępstwa adwokata.

Do pytania 17.: Przepis §. 133. p. c. można bez obawy stosować i przy procesie powiatowym, ponieważ tam wedle §. 442. ust. 1 p. c. zapada wyrok zaoczny na wniosek, a z tego powodu po myśli §. 145. ust. 2. p. c. omieszkaną czynność procesową wolno dopełnić do końca rozprawy nad wnioskiem na dopuszczenie zaoczności.

Do pytania 22.: Ugoda w II. instancyi jest dopuszczalną (§§. 204., 463. p. c.).

Do pytania 24.: Protokołowanie takiej ugody winno być poprzedzonym protokołowaniem zmienionego żądania pozwu na podstawie §. 235. ust. 2. p. c. lub też §. 235. ust. 3. p. c.

Do pytania 25.: Podstawą wyrokowania pismo przygotowawcze jest tylko o tyle, o ile protokół na nie się powołuje.

Do pytania 26.: Świadkowie ci mogą być wołani i słuchani tylko na fakta, dotyczące kwestyi przy I. audyencyi zakończyć się mających (§. 229. ust. końcowy p. c.).

Ponadto przesyła nam ten sam szanowny autor następującą uwagę co do treści „Przeglądu sprawozdawczego“ z Nr. 3. „Reformy“ :

„Nierozumiałą jest dla mnie wątpliwość, podniesiona w Przeglądzie sprawozdawczym Nr. 3. „Reformy sądowej“ co do znaczenia i skutków prawnych §. 49. ust. 5. normy jur., gdyż mnie się wydaje, że znaczenie tego przepisu nie jest takie, iżby na korzyść wyjętych w tymże pozwów o istnienie umowy lub zapłatę czynszu miała być ustanowiona kompetencya osobowa po myśli §. 65. normy jur., ale raczej tylko takie, iż pozwy tego rodzaju, o ile dotyczą istnienia umowy, której przedmiot co do wartości swej sumę 500 zł. a. w. przewyższa, lub zapłaty czynszu taką kwotę przenoszącego, wyjęte są zpod jurysdykcji sądu powiatowego i należą do kompetencji trybunału, w którego obrębie przedmiot najmu lub dzierżawy jest położony (§. 83., 50. ust. 1, 49. ust. 1. n. jur.).

Po dłuższej przerwie przynosimy Szanownym Czytelnikom dalszy szereg pytań, które w toku wspólnego studyum nowych ustaw procesowych uznano jako wątpliwe. Czyniąc to zdaje się odpowiadamy życzeniom wszystkich, gdyż zestawianie kwestyi czy to rzeczywiście, czy — być może — tylko pozornie wątpliwych zwraca baczniejszą uwagę na poruszone pytania, pobudza do głębszego studyum i — co nam największą sprawia radość — wywołuje piękne i poważne prace.

Pomimo zatem kilkakrotnych uwag, że bawimy się w zbytnią drobiazgowość i niepotrzebnie wyszukujemy cienie i plamy tam, gdzie ich nie ma, pozwalamy sobie zatrzymać nadal niniejszy dział naszego pisma i tylko ponownie i z całym naciskiem zaznaczamy, że celem tego działu nie jest rzucanie stanowczych twierdzeń, jakoby wszystkie poruszone kwestye były rzeczywiście „wątpliwemi“, lecz tylko zwracanie uwagi na poszczególne działy dla wywołania dyskusyi.

Oto szereg dalszych pytań:

29. Czy zapowiedzenie sporu zastępuje wezwanie do dania zastępstwa (art. XXXI. u. wpr. pr. cyw.).

30. Czy należy więcej jedną skargą zaskarżonych pretensyi zliczyć także wtedy, jeżeli są po myśli §. 11. ust. 2. p. c. skierowane przeciw kilku pozwany (§§. 11. ust. 2. p. c., §. 55. N. J.).

31. Czy wniosek na interwencyę uboczną należy w postępowaniu odwoławczem czynić w sądzie I. czy II. instancyi (§. 18. p. c.).

32. Czy w razie zastępstwa strony przez notaryusza koszta zastępstwa oznaczać podług taryfy notaryalnej czy adwokackiej (§. 42. p. c.).

33. Czy pod wyrazem „sąd“ (§. 51. p. c.) należy rozumieć sąd jako taki, czy też urzędnika sędziowskiego (§. 514. ust. 2. p. c.), który dopuścił się grubego przewinienia, dalej czy sąd I. instancyi w razie unieważnienia postępowania z urzędu powołany jest do wydania uchwały po myśli §. 51. p. c., wreszcie czy uchwałę tę musi poprzedzić przesłuchanie sędziego winę ponoszącego.

34. Czy przepis §. 56. p. c. znosi postanowienie §. 1374. u. c.

35. Czy zasada wypowiedziana w §. 11. ustawy z 16. maja 1874 N. 66. dz. p. p. ma zastosowanie i wedle nowej procedury cywilnej (§. 128. p. c.).

(C. d. n.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Kursa dla urzędników kancelaryjnych, dyetaryuszy i sług sądowych.

Zwracamy uwagę szanownych czytelników na umieszczony w naszym zbiorze okólników, okólnik Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. sierpnia 1897 l. 9.868 w sprawie urzędzenia kursów dla manipulacji sądowej. Jak nam prawdo zewsząd donoszą, kursa te rozpoczęły się z początkiem września b. r. i zostały tak urządzone, że materiał cały będzie gruntownie przerobiony do połowy października bież. roku.

Manipulacya nasza przywitała powyższe zarządzenie prezydialne z wielką radością, gdyż w ten sposób stworzoną została dla tych naszych współpracowników, którym nowe ustawy tak ważne na przyszłość przekazują zadania, zapoznania się z temi ustawami w sposób przystępny i praktyczny, jakim jest każda na wyjaśnianiu i wzajemnem omawianiu przedmiotu polegająca wspólna nauka. Szczęśliwie także oznaczono termin tych kursów, gdyż nauka skończy się właśnie w czasie, kiedy zaczną się ogólnie przenoszenia i kiedy (od 1. listopada b. r.) rozpoczną swą działalność instruktorowie kancelaryjni.

Dr. Włodzimierz Krosiński, adwokat krajowy we Lwowie, rozpoczął wydawnictwo dzieła p. t.: „Systematyczne zestawienie nowych austriackich ustaw procesowych“ nakładem księgarni Jakubowskiego i Zadurowicza we Lwowie. Pierwsze dwa zeszyty, obejmujące normę jurysdykcyjną i ustawę wprowadzącą do tejże, tudzież ogólne zasady nowej procedury cywilnej, już wyszły z druku.

Dzieło to, jako pierwsze z zakresu nowych ustaw procesowych w języku polskim wydane a ułatwiające studyum nowych ustaw zasługuje na uwagę. Wobec tego wezwało Prezydium wyższego Sądu krajowego we Lwowie okólnikiem z dnia 16. września 1897 L. 12.580 wszystkie Przełożenstwa sądowe, by o tem wydawnictwie zawiadomiły podwładny personal.

Witamy serdecznie tę nową pracę, która oby była szczęśliwym początkiem rozwoju naszego piśmiennictwa w dziedzinie systematycznych opracowań nowego ustawodawstwa. Pierwsze dwa zeszyty wskazują, że szanowny autor zamierza szczegółowo opracować i przedstawić systematycznie wszystkie postanowienia nowego ustawodawstwa, a dokładność, jasność układu i poprawność stylu i języka dają rękojmię, że podjęte zadanie znakomicie doprowadzi do końca i stworzy bardzo cenny podręcznik.

Firma Jakubowski i Zadurowicz zniżyła cenę księgarską za jeden zeszyt (4 arkusze druku) 75 ct. wynoszącą dla urzędników sądowych o 20%.

Zbiorowe zamówienia odsyłać należy wprost do wyżej wymienionej księgarni nakładowej.

Dr. Eugeniusz Hergel wydał rozprawkę o nowej instrukcyi sądowej. Rozprawka ta zawiera bardzo jasne i pożyteczne przeglądowe przedstawienie toku czynności wedle nowej instrukcyi, ułatwia tem samem studyum tej instrukcyi i może stać się znakomitym podręcznikiem do nauki dla wszystkich urzędników kancelaryjnych. Tak Ministerstwo sprawiedliwości (zeszyt XIV. dz. rozp. min.), jak i Prezydium wyższego Sądu we Lwowie okólnikiem z dnia 5. sierpnia 1897 L. 10.201 zaleciły nabyoie tego podręcznika po cenie 30 ct.

O zaoczności wedle nowej procedury cywilnej z uwzględnieniem postępowania egzekucyjnego. Dowiadujemy się, że radca sądu krajowego, Aleksander Męciński, autor znanej pracy o żebractwie, opracował obszernie rzecz o zaoczności według nowej procedury cywilnej z uwzględnieniem postępowania egzekucyjnego. Praca ta kilkanaście arkuszy druku obejmować mająca będzie umieszczona w „Przeglądzie prawa i administracji“ i przyczyni się do wyjaśnienia niejednej kwestyi wątpliwej w tym przedmiocie. W jednym z najbliższych numerów „Reformy sądowej“ podamy streszczenie tej pracy.

Księga formularzy wyjdzie z końcem bieżącego miesiąca staraniem Ministerstwa sprawiedliwości. Obejmować będzie tekst ustalony przez Ministerstwo w myśl §. 94. instr., przykłady co do wypełniania formularzy i wskazówki co do sposobu ich użycia. Ministerstwo zaleca wszystkim sądom i urzędnikom sądowym wstrzymanie się z nabywaniem innych zbiorów formularzy aż do pojawienia się tego urzędowego zlioru (Zeszyt XIX. dz. rozp. min.).

Nieobsadzone z powodu wprowadzenia w życie nowej procedury cywilnej systemizowane posady adjunktów sądowych. Z powodu braku ukwalifikowanych kompetentów pozostanie na razie nieobsadzonych kilkadziesiąt nowoutworzonych, względnie opróżnionych posad adjunktów sądowych IX. rangi.

W celu jednolitego i odpowiedniego traktowania tych kompetentów, którzy dodatkowo przedkładać będą świadectwa ze złożonego egzaminu sędziowskiego, adwokackiego lub uzupełniającego, tudzież tych wszystkich, którzyby w przyszłości o te posady bez osobnego konkursu ubiegać się zamierzali, rozporządziło Ministerstwo sprawiedliwości reskryptem z dnia 23. września 1897 l. 21.434, iż wszystkie odnośne podania i świadectwa odbytych egzaminów do dnia 20. każdego miesiąca ze stosownymi wnioskami temuż Ministerstwu tak długo przedkładane być mają, dopokąd wszystkie opróżnione posady adjunktów sądowych nie zostaną obsadzone.

Podania przedkładać należy Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie bez wniosków I. instancyi zawsze przed 16. każdego miesiąca tak, iżby Prezydium sądu krajowego wyższego miało możność przedłożenia ich do 20. wyżej.

Okólnikiem z dnia 27. września 1897 l. 13.279. wezwało Prezydium wyż. sądu krajowego we Lwowie przełożeniństwa sądowe, ażeby podwładnych im auskultantów sądowych, którzy dwuletnią praktykę sądową już wkrótce ukończą i egzamin sędziowski składać zamierzają, o tem zarządzeniu zawiadomiły i ze swojej strony wpływały na to, ażeby ci auskultanci sądowi z nauką nie zwlekali i korzystali z nadarzającej się im sposobności szybkiego awansu.

Należy zresztą przedstawić wymienionym auskultantom, iż ociągając się ze złożeniem egzaminu nie tylko szkodzą sobie, lecz krzywdę także wyrządzają młodszemu kolegom, czekającym na adjuta i że gdyby obecny niekorzystny stosunek dalej trwał, musiano by wziąć pod rozwagę kwestyę odjęcia adjutów tym auskultantom, którzy mogąc poddać się już egzaminowi sędziowskiemu, tego nie czynią, a to celem nadania tych adjutów czekającym praktykantom.

Instruktorowie kancelaryjni już z dniem 1. listopada b. r. rozpoczynają podróż inspekcyjną po sądach. W roku bieżącym wszystkie sądy mają być przez nich zwiedzone, w roku następnym każdy sąd dwa a wyjątkowo i trzy razy podlegać będzie lustracji instryktorskiej. Instruktor ma w Trybunale I. instancyi zaznajomić jednego z młodszych urzędników sędziowskich z funkcjami instruktora kancelaryjnego, aby go tenże w razie przeszkody mógł zastąpić. Wybór zastępcy podlega zatwierdzeniu Prezydium wyższego sądu krajowego.

Zadaniem instruktorów w czasie od 1. listopada b. r. do 1. stycznia 1898 jest przygotować personal kancelaryjny przez podawanie praktycznych przykładów, wyjaśnianie formularzy i t. p. do praktycznego zastosowania nowej instrukcyi sądowej. Po 1. stycznia 1898 czuwać będą instruktorowie nad ścisłem jej wykonaniem.

Szczegółowa reskryptem minist. z 4. października 1897 l. 16.198 wydana instrukcyja określa zakres działania, prawa i obowiązki instruktorów.

Dyetaryusze sądowi. Instruktorowie sądowi mają w czasie swych podróży instruktorskich zwracać także szczególną uwagę na aplikacyą dyetaryuszy sądowych. Ministerstwo pragnie bowiem pozyskać stopniowo dla sądów lepiej ukwalifikowanych i lepiej wynagradzanych stałych pomocników kancelaryjnych. Ponieważ przez zaprowadzenie nowej procedury w szczególności licznych formularzy czynność pisarska się zmniejszy, przeto mogą się wykształcić dyetaryusze na pożytecznych urzędników pomocniczych kancelaryjnych.

Konkurs (z 17. października 1897 l. 14.460) na posadę radcy przy sądzie kraj. lwowskim lub innym sądzie kolegiałnym upływa z dniem 15. listopada b. r. Podania wnosić należy do Prezydium sądu krajowego lwowskiego.

OKÓLNIKI.

3.

Okólnik Prezydium wyższego Sądu krajowego w Krakowie z dnia 24. sierpnia 1897 L. 13.257 o rokach sądowych.

Rozporządzeniem z dnia 29. lipca 1897 L. 5.310 postanowiło c. k. Ministerstwo Sprawiedliwości, aby od 1. stycznia 1898 r. począwszy w okręgu krakowskiego Sądu krajowego wyższego odbywały się zwyczajne roki sądowe (Amtstage, Gerichtstage) poza siedzibą sądów, w następujących 18-tu miejscowościach: (Bochnia) Ujście solne, (Brzesko) Czchów, (Podgórze) Świątniki górne, (Radłów) Szczurowa, (Wiśnicz) Łapanów, (Wojnicz) Zakliczyn, (Dąbrowa) Szczucin, (Ropczyce) Wielopole, (Nisko) Bojanów, Kamień, (Rozwadów) Radomyśl, (Tarnobrzeg) Grębów, (Tarnobrzeg) Baranów, (Tyczyn) Jawornik, (Ślemień) Sucha, (Nowy Targ) Zakopane, (Biecz) Rzepiennik Strzyżewski, (Jasło) Olpiny.

Zawiadamiając o tem rozporządzeniu dotyczące Sądy powiatowe c. k. Sąd krajowy wyższy zwraca przedewszystkiem uwagę na postanowienia objęte w §. 29. ustawy organizacyjnej z dnia 27. listopada 1896 Nr. 217. Dz. p. p. i w §§. 54—61. rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości (instrukcyj) z dnia 5. maja 1897 Nr. 112. Dz. p. p. i zaleca Przełożonym Sądów powiatowych, których to dotyczy, ściśle stosowanie tych właśnie postanowień, tudzież przestrzeganie, aby zakreślony rokowi sądowemu zakres czynności nie był przekraczany.

Gdyby pod względem terytoryalnego rozkładu, co do jednej lub drugiej gminy zachodziły jakie trudności lub przeszkody fizycznej natury, winien będzie dotyczący Sąd powiatowy bezzwłocznie donieść o tem Sądowi krajowemu wyż. w tym celu, aby odpowiednia zmiana w należytnym czasie mogła być zarządzoną.

Wyznaczenie dnia w miesiącu, tudzież godziny rozpoczęcia i trwania roków sądowych pozostawia się uznaniu naczelników powołanych Sądów powiatowych, przyczem stosować się oni mają do przepisu §. 60. Instrukcyi i baczyć

na to, aby dni roków sądowych nie wypadły na dni świąteczne, albo na dni, w których się w miejscu roków odbywają targi lub jarmarki; na takie bowiem dni roków absolutnie wyznaczać nie można.

Wyznaczenie dnia na roki, regularnie co miesiąc powtarzać się mające, może nastąpić przez oznaczenie dnia kalendarzowego n. p. w dniu 5 albo w dniu 10 każdego miesiąca, albo według nazwy dnia w tygodniu n. p. w każdy pierwszy wtorek, albo w każdy drugi piątek każdego miesiąca.

Terytorjalnie zakreszenie granicy pojedynczych roków sądowych przez wyszczególnienie gmin, dla których roki te odbywać się mają, nie wyklucza inno osoby do okręgu dotyczącego Sądu powiatowego należące od korzystania z tych roków w celu wdrożenia lub załatwienia swoich interesów prawnych na tychże rokach, w każdym jednak razie należy przed temi osobami mieć słuszny wzgląd na mieszkańców gmin dotyczącym rokom przydzielonych.

Naczelnik Sądu powiatowego obowiązany jest w myśl §. 29. ustawy organ. przed upływem każdego roku na rok następny obwieścić przez wywieszenie na tablicy ogłoszeń sądowych i prócz tego we wszystkich gminach swojego okręgu sądowego podać do wiadomości powszechnej, w sposób zwyczajem miejscowym używany, fakt odbywania roków sądowych, mianowicie w których miejscowościach i w jakim czasie roki sądowe regularnie odbywać się będą, nadto godziny, w których poszczególne roki sądowe się rozpoczynają, tudzież jak długo one trwać będą (§. 55. instrukcyi).

Pierwsze obwieszczenie roków na rok 1898 nastąpić ma w pierwszej połowie grudnia 1897.

W tem pierwszym obwieszczeniu, a w szczególności w obwieszczeniu dla gmin przeznaczonych, należy zamieścić najważniejsze postanowienia instrukcyi o zakresie czynności na rokach sądowych §§. 57., 58., przy późniejszych obwieszczeniach można to pominąć.

Zależy na tem, aby wspomniane wyżej podwójne obwieszczenia to jest jedno na tablicy sądowej a drugie w gminach, nastąpiły we wszystkich sądach w sposób jednolity i w tym celu udziela się Sądowi powiatowym pod /. wzór obwieszczenia do rozpowszechnienia w gminach, w których to wzorach naczelnicy sądów powiatowych odpowiednio wpiszą daty.

Używanie innych wzorów obwieszczeń Sądowi powiatowym jest wzbronione, dopóki Sąd krajowy wyższy zmiany wzoru nie postanowi.

Jeszcze raz kładzie się nacisk na to, że obwieszczenia według wzoru powyższego muszą być ogłoszone we wszystkich gminach do okręgu Sądu powiatowego należących, a nie tylko w tych gminach, dla których w pierwszej linii roki sądowe odbywać się mają.

Przy przekazywaniu czynności sądowych na dni roków baczycy mają naczelnicy sądów powiatowych na przepis ustępu pierwszego §. 56., a w szczególności na przepis §. 57. instrukcyi, że przeznaczeniem roków sądowych jest ułatwić osobom nie mieszkającym w siedzibie Sądu lub w pobliżu tejże znoszenie się ze Sądem, a mianowicie wnoszenie ustnych prośb, tudzież zapobiegać potrzebie odbywania z powodu pojedynczych lub szybko uporządkować się dających spraw, dalekiej i uciążliwej drogi do Sądu i łożenia kosztów na tę drogę; unikać zatem mają przedsięwzięcia takich czynności, któreby sędziego na czas dłuższy lub na większą część dnia sądowego odeńgały od styczności z innemi stronami lub zmuszały do przebywania za lokalem urzędowym lub jak n. p. licytacye, oględziny i t. p. (§. 57. ustęp 5. Instr.), wreszcie obowiązkiem będzie sędziego, któremu powierzono odbycie roków sądowych, do wszystkich na dzień sądowy przeznaczonych czynności i rozpraw naprzód i tak się przygotować, aby te czynności szybko i gładko się rozwinęły (ustęp 4. §. 59. Instr.).

Przedłużenie roków sądowych na dzień następny jest w zasadzie wykluczone.

Do obowiązków Naczelników Sądów powiatowych, należeć także będzie czuwanie nad tem, aby przepisane w §. 61. Instr. postępowanie z protokołami na dniu sądowym spisaniem i podaniem Sędziemu wręczonemi jak najściślej było przestrzegane.

Co się tyczy lokalności, w których się roki sądowe odbywać mają, to zwierzchności wszystkich dotyczących gmin, wyjąwszy gminy Bojanów, oświadczyły gotowość bezpłatnego odstąpienia swoich kancelaryj urzędowych wraz z opałem i oświetleniem oraz obsługą na czas roków sądowych, zaś w Bojanowie obszar dworski do tych świadczeń się zobowiązał.

Pp. Naczelnicy Sądów powiatowych zechcą zatem dopilnować, aby zwierzchności gminne względnie obszar dworski w Bojanowie przyjętemu obowiązkom zadość uczyniły tak, aby roki sądowe odbywać się mogły w lokalnościach na nie przeznaczonych bez przeszkody w sposób godności i powadze sądu odpowiadający.

Oddając w ręce pp. naczelników Sądów powiatowych instytucję tak ważną, jak jest instytucja roków sądowych, mająca na celu przybliżenie i ułatwienie ludności poszukiwania wymiaru sprawiedliwości, — Sąd krajowy wyższy wyraża nadzieję, że pp. Naczelnicy Sądów powiatowych do piastowania tej nowej instytucji powołani, z poruczonego im szczytnego zadania należyście i z korzyścią dla ludności a z chwałą dla Sądownictwa krajowego się wywiążą.

Z tego względu nie może Sąd krajowy wyższy spuszczać z oka pierwszych początków rozwinięcia się instytucji roków sądowych i nie może się zrzec wpływu na dalszy pomysł ich rozwój.

W tym celu poleca się Sądowi powiatowemu w Boelni, Brzesku, Podgórzu, Radłowie, Wiśniczu, Wojniczu, Dąbrowie, Ropczycach, Nisku, Rozwadowie, Tarnobrzegu, Tyczynie, Slemieniu, Nowym Targu, Bieczu i Jasle, aby o swych zarządzeniach zniierzających do prawidłowego rozpoczęcia roków sądowych i o dokonanych obwieszczeniach przed końcem grudnia 1897 za pośrednictwem przelożonych Prezydów tutejszemu Sądowi krajowemu wyższemu uczyniły doniesienie, aby dalej po odbyciu pierwszych roków sądowych w miesiącu styczniu 1898 Sądowi krajowemu wyższemu także za pośrednictwem swoich Prezydów złożyły sprawozdanie dokładne o przebiegu tych roków przy dołączeniu przepisanego w §. 61. instr. spisu protokołów i podań najpóźniej do 15. lutego 1898.

Pierwsze i drugie sprawozdania przedłożą Prezydya Sądów kolegialnych I. instancyi ze swojemi uwagami Sądowi krajowemu wyższemu w następnych dniach 14 to jest przed 15. stycznia 1898 względnie 1. marca 1898.

Ażeby nabyć przekonania, czy odbywane roki sądowe okazały się potrzebne i zbawienne, czy zatrzymanie ich dalsze może być zalecone, w jakich punktach okazała się potrzeba zaprowadzenia ulepszeń lub zmiany ze względu na miejsce, czas i okrąg pojedynczych roków, obowiązane będą dalej wymienione Sądy powiatowe w dniach 14 po upływie pierwszego półrocza 1898 i po upływie drugiego półrocza 1898 także w dniach 14 złożyć przelożonym sobie Prezydym dokładne sprawozdania, oceniające wyżej poruszone punkta przy dołączeniu spisów czynności (§. 61.), zaś Prezydya Sądów kolegialnych sprawozdania te wraz z uwagami i opiniami swojemi przedłożą w następnych dniach 14 Sądowi kraj. wyższemu, który na zasadzie tych sprawozdań będzie miał obowiązek złożenia c. k. Ministerstwu sprawiedliwości ogólnego sprawozdania o postępie i rozwoju roków sądowych oraz przedstawić wnioski na potrzebne ulepszenia lub zmiany.

O powyższych zarządzeniach zawiadania się Prezydya Sądów kolegialnych I instancyi, zwracając ich uwagę na to, że roki sądowe stanowią będą także przedmiot badania podczas porodycznych rewizyj sądów powiatowych (wubryka X. protokołu wizytacyi sądów formularz 106. do §. 412. Instr.).

O b w i e s z c z e n i e .

C. k. Sąd powiatowy w podaje niniejszem do wiadomości, że na mocy §. 29. ustawy o organizacyi sądów z dnia 27. listopada 1896 Nr. 217. Dz. u. p. tudzież wskutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 29. lipca 1897 l. 5310. odbywać się będą w ciągu roku 1898 po za siodzibą sądu tego zwyczajne roki czyli dni sądowe w miejscowości (ach) i każdego miesiąca przez jeden dzień, a mianowicie;

- a) w miejscowości (każdego piątego dnia w miesiącu)
 - b) w miejscowości (każdego pierwszego czwartku w miesiącu)
- zawsze od godziny . . . rano do godziny . . . popołudniu w kancelaryi tamtejszego urzędu gminnego.
obszaru dworskiego.

Powyższe dni sądowe przeznaczone są dla mieszkańców następujących gmin i obszarów dworskich, a to:

- a) w miejscowości (tu wymienić gminy ze spisu)
- b) w miejscowości (" " " " ")

Mogą także inne osoby należące do okręgu Sądu powiatowego, korzystać z tych dni sądowych w celu wdrożenia lub załatwienia swoich interesów prawnych, atoli w pierwszym rzędzie będą uwzględnieni mieszkańcy gmin powyżej wymienionych.

Gdyby na który ze stale oznaczonych dni sądowych przypadło święto, w tym wypadku odbędą się roki sądowe w następnym dniu powszednim tego samego tygodnia i miesiąca.

Według przepisu §§. 57. do 59. rozporządzenia c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897 Nr. 112. Dz. ust. p. można przed sędzią na rokach sądowych urzędującym wносить do protokołu skargi, prywatne oskarżenia, doniesienia i prośby, przedstawiać wnioski i składać inne oświadczenia, które ustawa ustnie złożyć pozwala, tudzież wręczać sędziemu wszelkiego rodzaju pisemne podania z wyjątkiem podań połączonych z deponowaniem pieniędzy lub wartości pieniężnej.

Roki sądowe mogą dalej być użyte do przeprowadzenia dowodów, mianowicie do przesłuchania świadków i znawców, do przesłuchania obwinionego, do uwierzytelnień, do tentowania ugody, do odbywania pierwszych audyencyi, do przygotowania ustnej rozprawy kontradyktoryjnej w wypadkach ustawą zakreślonych, jak niemniej do rozpraw względem tymczasowych zarządzeń i innych kwestyj lub zdarzeń wypadkowych odnośnie do spraw w sądzie powiatowym wiążących. W sprawach sądownictwa niespornego można w szczególności przeprowadzać rozprawy względem wniesionych oświadczeń do spadku, tudzież względem zgłoszeń wierzycieli, sporządzać przepisane w postępowaniu spadkowym wykazy, przedkładać potrzebne do przyznania spadku dowody, przeprowadzać rozprawy co do zamianowania opiekuna, przyjmować przyrzeczenia opiekunów, rozprawiać nad rachunkami opiekunów, co do upamiętnienia i zezwolenia na zawarcie małżeństwa, jak niemniej przeprowadzać dochodzenia celem przeprowadzenia księgi gruntowej do zgodności z katastrum.

Na rokach sądowych nie będą z reguły przedsiębrane takie czynności, któreby sędziego na czas dłuższy lub na większą część dnia sądowego odciągały od styczności z imieniem stronami lub zmuszały do przebywania po za lokalem urzędowym.

Rozstrzygnięcie kwestyi, względem których na dniu sądowym rozprawiano, może być, o ile czas na rokach nie wystarczy, a skuteczność rozstrzygnięcia

przez przerwę nie ucierpi, zastrzeżonem zwyczajnemu tokowi czynności urzędowych po powrocie do sądu powiatowego.

Ustne rozprawy kontradiktoryjne w sprawach cywilnych można tylko wtedy na rokach sądowych przeprowadzać, jeżeli bądź załatwienie nie dopuszcza żadnej zwłoki, a przytem dla rozprawy bliskość pewnych miejscowości może być ważną, bądź też jeżeli stawanie w sądzie może sprawić stronom lub przynajmniej jednej z nich dotkliwy uszczerbek w zarobku dziennym. Dalszym nadto warunkiem jest, by w rozprawie uczestniczyły jedynie osoby w miejscu obecne i by, o ile to da się przewidzieć, sprawa do załatwienia dojrzeć mogła bez odraczania. Pod tymi warunkami mogą być przeprowadzane i rozstrzygane spory o najem i dzierżawę, tudzież spory o niepokojenie posiadania, o ojcostwo i alimentacye, spory ze stosunku pracy, nauki i najmu usług, spory wytoczone po myśli §. 439. proc. cyw. wreszcie spory drobiazgowo.

W sprawach karnych będą na rokach sądowych przeprowadzane tylko rozprawy o przekroczenia, które mają być ścigane na wniosek oskarżyciela prywatnego, a to w przypadku, gdy tak oskarżyciel, jak i obwiniony razem przed sędzią staną, wszelkie środki dowodowe oskarżenia i obrony są pod ręką i obwiniony na przeprowadzenie rozprawy się zgodzi.

Miejsce, w którym odbywają się roki sądowe, ma znaczenie siedziby Sądu powiatowego (§. 29. ust. organ.); wezwanie na roki sądowe jest więc połączone z takimi samymi skutkami prawnymi, jak wezwanie do Sądu powiatowego.

C. k. Sąd powiatowy.

. dnia 1897.

(pieczęć sądowa)

(podpis naczelnika Sądu)

4.

Okólnik Prezydium wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 11. września 1897 l. 10.853. w sprawie roków sądowych.

C. k. Ministerstwo Sprawiedliwości zarządziło na podstawie §. 29. ustawy o organizacyi sądów z dnia 27. listopada 1896 l. 217 dz. u. p. reskryptem z dnia 29. lipca 1897 l. 5310, że począwszy od 1. stycznia 1898 w okręgu lwowskiego c. k. Sądu kraj. wyższ. mają się odbywać co miesiąca raz regularne dni (roki) sądowe poza siedzibą sądów powiatowych, w miejscowościach wymienionych w załączonym spisie:

Spis miejscowości,
w których zwyczajne roki sądowe odbywać się będą:

Brzeżany: Kozowa: I. Kozłów dla gmin i obszarów dworskich: Kozłów, Dmuchańce;

Kołomyja: Kosów: II. Kosmacz (Kosmacz), Kutry: III. Uścierzyki (Stebne, Dołhopole, Polanki, Krasnoła, Perechrestne, Fereskula, Hołowy, Jabłonica, Hryniawa);

Stryj: Dolina: IV. Ludwikówka (Ludwikówka, Seneczów, Wysków), Skole: V. Smorze (Smorze, Annaberg, Felicienthal);

Sambor: Turka: VI. Łomna (Łomna, Berezek, Chaszczów, Łopuszanka lechnowa, Michniowice, Lipie, Żukotyń, Dniestrzyk hołowiecki);

Sanok: Brzozów: VII. Ulucz (Ulucz, Jabłonica ruska, Hroszówka), Sanok: VIII. Tyrawa wołoska (Tyrawa wołoska, Rakowa, Hołuczów);

Złoczów: Busk: IX. Połonieczna (Połonieczna, Rudki nieznanowskie, Huta połoniecka, Maziarnia wawrzkowa, Nieznanów);

Czerniowce: Sadagóra: X. Bojan (Bojan, Słobodzia, Rarańcze, Leluczeny, Tentului, Gogolina, Nowosielica), Wiżnica: XI. Waszkowce (Waszkowce, Zamoście, Karapczin);

Suczawa: Kimpolung: XII. Watra Moldawica (Watra Moldawica, Arzdel, Czurnarna, Russ Moldawica, Rus pe boul, Trumosa, Dragoscha, Dea, Freundenthal), XIII. Stulpikany: (Stulpikany, Bukschoja, Dzemina, Dorotea Platonica, Frasin, Negrilassa, Schwarzthal, Ostra, Bojascheskul, Statora).

Powyższe oznaczenie terytoryalnego obszaru poszczególnych roków sądowych nie wyklucza jednak tego, aby także inne osoby należące do okręgu pewnego sądu powiatowego mogły stawać na rokach sądowych w celu wnoszenia lub załatwiania swych spraw, lecz przedewszystkiem należy uwzględnić osoby mieszkające w okręgu roków sądowych.

W celu uskutecznienia ogłoszenia, przewidzianego w §. 29. ust. 2. ust. o organizacyi sądowej i §. 55. nowej instr. sądowej załącza się pod /, dotyczące obwieszczenie z poleceniem, aby c. k. Naczelnictwo wypełniło miejsca w tych obwieszczeniach wolno przez wpisanie miejsca siedziby przyszłych roków sądowych, miejscowości leżących w okręgu tych roków, tudzież w myśl §. 60. Instr. sąd. godziny rozpoczęcia i trwania roków sądowych i aby w pierwszej połowio miesiąca grudnia 1897 ogłosiło zarządzone odbywanie roków sądowych w roku 1898 przez przylicie załączonego i w powyższy sposób wypełnionego obwieszczenia na tablicy sądowej, tudzież we wszystkich gminach okręgu tamtejszego sądu powiatowego w sposób w gminach tych używany.

Naczelnictwa sądów powiatowych mają bezzwłocznie poczynić wszystkie zarządzenia, aby wprowadzone roki sądowe mogły z początkiem roku 1898 a to 15. każdego miesiąca bez przeszkody zacząć się odbywać.

Gdy według §. 60. Instr. sąd. roki sądowe mają trwać z reguły tylko jeden dzień (wyjątki w §. 60. ust. 2. Instr. sąd.), przeto oznaczy Naczelnictwo godzinę rozpoczęcia i trwanie roków sądowych według czasu, w jakim będzie mógł prawdopodobnie przybyć na miejsce roków sądowych urzędnik sędziowski, któremu c. k. Naczelnictwo poruczy odbycie roków sądowych i przy troskliwym uwzględnieniu stosunków i zwyczajów ludności miejscowej wpisze czas urzędowania, jaki wybierze dla odbycia roków sądowych, w załączonych obwieszczeniach. Przytem należy jazdę urzędnika na miejsce roków sądowych i napowrót w ten sposób urządzić, aby dla czynności podczas roków sądowych pozostał czas, o ile możliwości pełny i odpowiadający miejscowemu potrzebom.

Dotyczące partykularze podróży należy celem sprawdzenia przez Oddział rachunkowy c. k. wyższego sądu krajowego przodkładać z upływem każdego miesiąca Prezydum tego sądu, sprawdzone zaś wydatki na podróże tudzież inne wydatki połączone z odbywaniem roków sądowych, a które Prezydum c. k. wyższego sądu krajowego ma zatwierdzać, zostaną przekazane do wypłaty z ryczałtu kancelaryjnego.

Co do przewidzianej w §. 56. ust. 2. Instr. sąd. obecności żandarma na miejscu roków sądowych odnosi się równocześnie c. k. wyższy sąd krajowy do c. k. Namiestnictwa, a co do polecenia trafikantowi, aby na miejscu urzędowania podczas roków sądowych mieli potrzebny zapas stempli, do c. k. krajowej Dyrekeyi skarbu we Lwowie.

Naczelnictwa sądów powiatowych mają poświęcić całą uwagę tej instytucyi, mieć zawsze na oku dotyczące przepisy Instrukcyi sądowej (§§. 56. do 61.) celem dokładnego ich przestrzegania a po upływie roku 1898 zdać c. k. wyższemu sądowi krajowemu w drodze przełożonego Prezydum sądu obwodowego sprawę do 15. stycznia 1899 przy dołączeniu przepisanego w §. 61. Instr. sąd. spisu protokołów i podań z roku 1898, czy zarządzenie

roków sądowych okazało się praktycznem, czy byłoby wskazaniem zatrzymanie ich nadal, w których kierunkach urządzenie wymagałoby poprawy i jakie byłyby potrzebne zmiany co do miejsca, czasu i okręgu roków sądowych. Prezydya Trybunałów I. instancyi mają przedłożyć swe oświadczenia po zasięgnięciu zdania Trybunału, czy urządzenie roków sądowych okazało się praktycznem, czy byłoby wskazaniem zatrzymanie ich nadal, w których kierunkach urządzenie wymagałoby poprawy i jakie byłyby potrzebne zmiany co do miejsca, czasu i okręgu roków sądowych, do 30. stycznia 1899.

Tchorsznicki w. r.

O b w i e s z c z e n i e

dotyczące odbywania przez podpisany c. k. sąd powiatowy roków sądowych

w

dla gmin i obszarów dworskich

§. 1.

Zarządzenie
roków
sądowych.

Wysokio c. k. Ministerstwo sprawiedliwości zarządziło na podstawie §. 29. ustawy o organizacyi sądów z 27. listopada 1896 l. 217 dz. u. p. reskryptem z dnia 29. lipca 1897 l. 5310, że począwszy od dnia 1. stycznia 1898 mają się odbywać w okręgu tego sądu powiatowego poza siedzibą sądu dla wyżej wymienionych miejscowości co miesiąc raz roki (dni) sądowe w

§. 2.

Cel, czas
i miejsce
roków
sądowych.

Celem zarządzonych roków sądowych jest przede wszystkim ułatwienie mieszkańcom wyżej wymienionych miejscowości znoszenia się ze sądem a mianowicie wnoszenia ustnych wniosków do protokołu, tudzież usunięcie potrzeby odbywania dalekich i uciążliwych dróg lubłożenia wydatków na jazdę do sądu z powodu spraw pojedynczych i dających się szybko załatwić (§. 57. ust. 1. Instr. sąd. dla sądów I. i II. instancyi Rozp. Minist. sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897 l. 112. dz. u. p.).

To nie wyklucza jednak, aby także inne osoby, należące do okręgu tego sądu powiatowego, mogły stawać na rokach sądowych celem wnoszenia lub załatwiania swych spraw, lecz należy przede wszystkim mieć wzgląd na mieszkańców okręgu roków sądowych.

§. 3.

Roki sądowe będą się odbywały w przeznaczonych do tego lokalach urzędowych co miesiąc raz, a mianowicie 15. każdego miesiąca od i trwać będą jeden dzień.

Wyjątkowo i tylko z bardzo ważnych powodów, w szczególności, aby ukończyć pojedyncze bardzo nagłe czynności (n. p. załatwienie sporów o niepokojenie posiadania), można do roków sądowych dodać także jeszcze następujący dzień; z powodu samego większego nawału czynności nie jest to dozwolone.

Jeżeli roki sądowe, wyznaczone na 15. pewnego miesiąca, przypadną na święto, należy je według możliwości odbyć w innym dniu tego samego tygodnia i zmianę ogłosić na ostatnich poprzedzających rokach sądowych.

Roki sądowe można odbywać także podczas ferii sądowych (§. 60. ust. 2., 3. i 4. Instr. sąd.).

§. 4.

Kierownictwo
roków sądowych.

Roki sądowe ma odbywać naczelnik albo według jego zarządzenia jeden ze sędziów samoistnych sądu powiatowego.

Według potrzeby można dodać sędziemu do pomocy podczas roków sądowych sędziowskiego urzędnika pomocniczego.

Prowadzenie protokołu należy poruczyć temu ostatniemu lub osobie zatrudnionej w kancelaryi sądowej (§. 56. Instr. sąd.).

§. 5.

Zakres
czynności
na rokach
sądowych.

Na rokach sądowych można wnosić do protokołu skargi, prywatne oskarżenia, doniesienia, prośby, wnioski i inne oświadczenia, które ustawa ustnie wnosić pozwala, tudzież wręczać sędziemu wszelkiego rodzaju pisemne podania z wyjątkiem podań połączonych z deponowaniem pieniędzy i wartości pieniężnych. Czasokresy ustanowione do złożenia oświadczeń, wniesienia pism lub innych podań zostają zachowane, jeżeli przed upływem czasokresu wniesiono oświadczenie na rokach sądowych do protokołu lub oddano podanie sędziemu. Pod względem stopnia pierwszeństwa w sprawach hipotecznych jest wyłącznie rozstrzygającym zapisanie podanych na rokach sądowych pism lub protokolarnych wniosków do prowadzonego w sądzie dziennika podań tabularnych, uskutecznione po powrocie sędziego odbywającego roki sądowe do siedziby sądu.

Roki sądowe mogą dalej być użyte do przeprowadzenia dowodów, mianowicie do przesłuchiwania świadków i znawców, do przesłuchania obwinionego lub do spełniania czynności sędziego wezwanego, do uwierzytelnień, do tentowania ugody (§. 433. proc. cyw.), do odbywania pierwszych audyencji (§. 440. proc. cyw.), do przygotowania ustnej rozprawy kontradyktoryjnej w procesach rachunkowych i innych w §. 245. l. 1. proc. cyw. wymienionych sporach (§. 440. ustęp 3. proc. cyw.), jak nie mniej do rozpraw względem tymczasowych zarządzeń i innych kwestyi i zdarzeń wypadkowych spraw w sądzie powiatowym wiszących.

W sprawach sądownictwa niespornego można w szczególności przeprowadzać rozprawy względem wniesionych oświadczeń do spadku i zgłoszeń wierzycieli, sporządzać przepisane w postępowaniu spadkowym wykazy, przedkładać potrzebne do przyznania spadku dowody, przeprowadzać rozprawy co do zamianowania opiekuna, przyjmować przyrzeczenia opiekunów i rozprawiać nad rachunkami opiekunów, nad upełnoletnieniem i zezwoleniem na zawarcie małżeństwa, jak nie mniej przeprowadzać dochodzenia celem przeprowadzenia księgi gruntowej do zgodności z katastrem.

Na rokach sądowych nie będą z reguły przedsiębrane takie czynności, któreby sędziego na czas dłuższy lub na większą część roków sądowych odciągały od styczności z innymi stronami lub zmuszały do przebywania poza lokalem urzędowym jak n. p. licytacje, oględziny i i.

Rozstrzygnięcie kwestyi, nad którymi na rokach sądowych rozprawiano, może być, jeżeli czas na rokach sądowych nie wystarczy a skuteczność rozstrzygnięcia w skutek przerwy nie ucierpi, zastrzeżonem zwyczajnemu tokowi czynności urzędowych po powrocie do sądu powiatowego (§. 57. Instr. sąd.).

Ustne rozprawy kontradyktoryjne w sprawach cywilnych można tylko wtedy na rokach sądowych przeprowadzać, jeżeli bądź załatwienie nie dopuszcza żadnej zwłoki a dla rozprawy bliskość pewnych miejscowości może być ważną, bądź też jeżeli stawanie w sądzie może sprawić stronom lub przynajmniej jednej z nich dotkliwy uszczerbek w zarobku dziennym, pod warunkiem, aby w rozprawie uczestniczyły jedynie osoby w miejscu obecne i aby, o ile to się da przewidzieć, sprawa mogła dojrzeć do załatwienia bez odraczania. W szczególności należy pod tymi warunkami przeprowadzać rozprawy i rozstrzygać w sporach najmu i dzierżawy tudzież w sporach o niepokojenie posiadania, w sporach o ojcowstwo i alimentację, w sporach ze stosunku pracy, nauki i najmu usług i w sporach, które zostają wytoczone po myśli §. 439. proced. cywil., jak nie mniej w sporach drobiazgowych.

Na rokach sądowych będą w sprawach karnych przeprowadzane tylko rozprawy z powodu przekroczeń, które mają być ścigane na wniosek oskarżyciela prywatnego, a to w przypadku, jeżeli tak oskarżyciel i obwiniony razem przed sędzią staną, wszelkie środki dowodowe oskarżenia i obrony są pod ręką i obwiniony na przeprowadzenie rozprawy się zgadza (§. 451. procedury karnej, §. 58. Instrukcyi sądowej).

Jeżeli w sprawach cywilnych zostaje postanowionem oddzielne, odbycie pierwszej audyencyi, można ją wprost wyznaczyć na roki sądowe. To samo może nastąpić na wniosek powoda lub z urzędu, chociaż już pierwsza audyencya jest przeznaczoną do rozprawy kontradyktoryjnej w przypadku, jeżeli według powyższego (§. 58. Instr. sąd.) rozprawa kontradyktoryjna na rokach sądowych odbyć się może.

Również odnośnie do wszystkich innych spraw i rozpraw, które nie zostają wprowadzone dopiero na rokach sądowych, należy wcześniej na wniosek jednego z interesowanych lub z urzędu wydać na roki sądowe potrzebne wezwania. Interesowani mogą przedstawić taki wniosek za pośrednictwem naczelnika gminy.

Miejsce, w którym odbywają się roki sądowe, uchodzi dla sprawy za siedzibę sądu powiatowego, wezwanie zatem na roki sądowe pociąga za sobą te same skutki prawne jak wezwanie do sądu powiatowego (§. 59. Instr. sąd.).

§. 6.

Spis
protokołów
i podań.

Spisane na rokach sądowych protokoły i wręczone sędziemu podania będą z wymienieniem stron i przedmiotu według porządku czasu wciągnięte pod liczbami bieżącymi do spisu i bezzwłocznie po powrocie do sądu powiatowego wraz z tym spisem oddane osobie, do której nałoży odbiór podań, do sądu powiatowego wpływających, colem dalszego przepisanego urzędowego ich traktowania. Wniesione równocześnie podania tabularne, które dotyczą tej samej posiadłości lub tego samego prawa wpisanego do księgi gruntowej, winne być wciągnięte do spisu z dodatkiem „równocześnie z l.“

Wpisy do dziennika dla podań w sprawach hipotecznych, tudzież do prowadzonych w sądzie rejestrów, mają nastąpić według porządku przedłożonego spisu z uwzględnieniem uwidocznionego w nim równoczesnego wniesienia.

Przy uwierzytelnieniach i innych załatwieniach, które zaraz na rokach sądowych wygotowane zostają, uskutecznią się to pod liczbą prowadzonego na rokach sądowych spisu n. p. „Roki sądowe w N., 23. lutego 1898 l. 15.“ (§. 61. Instr. sądl.).

Z c. k. sądu powiatowego.

. dnia 1. grudnia 1897.

5.

Okólnik Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 25. sierpnia 1897 L. 11.419. w sprawie przepisów przejściowych z powodu wprowadzenia nowych ustaw.

W obec zbliżającego się z dniem 1. stycznia 1898 roku terminu wejścia w życie nowych ustaw procesowych, nowego urzędzenia sądów i nowej instrukcyi sądowej, uważam za wskazane zwrócić uwagę podwładnych mi sądów na postanowienia §§. 11. do 15., 17., 18., dalej 21. i 22. rozp. Min. sprawiedl. z dnia 5. maja 1897 Nr. 113. Dz. p. p., które zawierają przepisy przejściowe dla sądów I. i II. instancyi w sprawie zastosowania nowej instrukcyi sądowej, na Rozdział V. Rozp. Minist. spraw. z 24. czerwca 1897 Nr. 157. Dz. p. p., dotyczący sprawowania czynności sądowych przekazanych sądom egzekucyjnym oraz co do sądów powiatowych miej. deleg. S. I. i II. we Lwowie na postanowienie §. 8. tego rozporządzenia.

Ponadto odnośnie do rozp. Min. sprawiedl. z dnia 12. maja 1897. l. 10301. ust. 3. (zamieszczonego w X. zeszytcie *Dzien. rozp. Min. spraw. z roku 1897*), o ile wskutek tego rozporządzenia nie zostały już rozpoczęte wstępne prace celem oddania innym sądom przekazanych im spraw opiekuńczych, kuratelarnych i substytucyjnych oraz spraw do praw użytkowania się odnoszących — uważam również za wskazane tak w tym kierunku, jakoteż względem powołanego rozp. Min. z dnia 24. czerwca 1897 Nr. 157 Dz. p. p. zalecić szczególniejszej pieczy poszczególnych sądów, co następuje:

I. Trybunałom I. instancyi.

A) Wedle §§. 17 i 18. ord. egzek. są sądy powiatowe powołane do załatwiania spraw egzekucyjnych z wyjątkiem przypadków wymienionych w §. 19. tejże ord. egz.

Trybunały I. instancyi mają więc obowiązek stosownie do przepisu §. 14. rozp. Min. z 24. czerwca 1897 Nr. 157. Dz. p. p. przygotować przeniesienie spraw egzekucyjnych, które po myśli §. 19. ord. egzek. w przyszłości nie będą należeć do ich zakresu działania, do kompetentnych w przyszłości sądów w ten sposób, że:

1. akta sekwestracji egzekucyjnych i sekwestracyjne zabezpieczenia, które zostały dozwolone przed 1. stycznia 1898 i do tegoż dnia nie zostały lub nie będą zmiesione;

2. akta egzekucyjnych licytacji dóbr nieruchomości dozwolonych przed 1. stycznia 1898, jeżeli do tego dnia terminy do przedsięwzięcia licytacyjnej sprzedaży nie zostały względnie nie będą wyznaczone (§. 11. ust. 1. i 2. powoł. rozp.) mają być spisane w wykazie, obejmującym tylko nazwiska stron i oznaczenia registratury (t. zw. „fascykulacye“) odnośnych spraw egzekucyjnych (§. 14. ust. 1.).

Do wykonywania czynności tej nadawać się będą zdolniejsi i zaufani funkcyonaryusze urzędów pomocniczych a zadaniem ich będzie w razie potrzeby pod nadzorem przeznaczonego do tego urzędnika sędziowskiego przejrzeć starannie indeksy i odnośne akta registratualne (akta sporne i egzekucyjne) z lat 1893 do 1897 włącznie (§. 13. powoł. rozp.) i wedle powyższych wskazówek wciągnąć z nich do wspomnianego wykazu te akta spraw egzekucyjnych, które dnia 1. stycznia 1898 mają być przydzielone sądom powiatowym.

Do czynności tej należy przystąpić szczególnie w większych Trybunałach I. instancyi czem prędzej, gdyż przez załatwienie tego zadania w czasie właściwym uniknie się z końcem roku 1897 zastojów w czynnościach registry.

Wykaz ten będzie zarazem dla Trybunałów I. instancyi tworzył podstawę do zarządzonego w §. 15. powoł. rozp. przeniesienia do sądów egzekucyjnych mas depozytowych należących do odnośnych sekwestracji egzekucyjnych i celem zabezpieczenia dozwolonych względnie do uwidocznienia w księgach depozytowych, do którego sądu powiatowego została masa przeniesiona, tudzież do zarządzonego w §. 17. tegoż rozporządzenia zawiadomienia stron o przeniesieniu aktów do sądów egzekucyjnych.

Trybunały I. inst. mają dalej o ile dotychczas tego nie uczyniły:

B) Bezzwłocznie wedle wskazówek §§. 11. i 18. rozp. Min. z 5. maja b. r. Nr. 114. Dz. p. p. przygotować przeniesienie wiszących tam spraw opiekuńczych, kuratelarnych, substytucyjnych i do praw użytkowania się odnoszących do kompetentnych dla spraw tych w przyszłości sądów powiatowych.

W tym celu należy na podstawie ksiąg sierocych i innych zapisków podzielić tego rodzaju sprawy (które mają być innym sądom powierzone) na dwie kategorie, z których obejmie:

a) pierwsza sprawy, które mają być odstąpione sądowi powiatowemu w siedzibie Trybunału (obecnym sądom powiatowym miej. del.);

b) druga zaś sprawy, które mają być przesłane sądom powiatowym poza siedzibą Trybunału.

Sprawy każdej kategorii należy spisać w odrębnym (dla odnośnego sądu pow. przeznaczonym) wykazie, wymieniając podobnie jak przy sprawach egzekucyjnych tylko nazwiska stron i znaki registry (fascykulacje).

Dla spraw pod *b)* wymienionych należy zarazem sporządzić wierzytelne wyciągi z księgi sieroczej w porządku rodów ułożone. Dnia 1. stycznia 1898 wypadnie wykazy *ad b)* wymienione wraz z odnośnymi aktami i wyciągami przesłać sądom powiatowym poza siedzibą Trybunału znajdującym się a zarazem wydać odpowiednie zarządzenia celu przeniesienia do tychże sądów odnośnych mas depozytowych, sądom zaś w siedzibie Trybunału I. instancyi przesłać akta pod *a)* wymienione wraz z wykazem i oryginalną księgą sierocą dotychczas w Trybunale utrzymywaną z jej ubocznymi wykazami, a równocześnie uwidocznić tylko w księgach depozytowych przy odpowiednich masach, do którego sądu powiatowego została przeniesiona odnośna masa (§§. 11., 12. i 14. powoł. roz.).

Do sądu krajowego w sprawach cywilnych we Lwowie, w którego siedzibie znajdują się dwa sądy powiatowe dla spraw cywilnych, odnosi się także przepis §. 13. powyższego rozp.

Po dokonaniu przeglądu i rozgatkowaniu wymienionych spraw opiekuńczych mają Trybunały I. inst. podług wskazówek 4. ustępu §. 12. powołanego kilkakrotnie rozporządzenia, wczas sporządzić dla własnego dalszego użytku wierzytelne wyciągi z ksiąg sierocych co do tych spraw, które zostaną zatrzymane jako należące i nadal do zakresu działania Trybunału I. instancyi.

Ewentualne braki i luki w księgach sierocych należy w każdym razie przy sposobności wykonania powyższych czynności usunąć, względnie luki uzupełnić ileże wyciągi z ksiąg sierocych stanowiąc będą podstawę do wpisania poszczególnych spraw opiekuńczych do nowego rejestru P. a wadliwość wykazu pociągałaby za sobą ten skutek, że sprawa w wykazie pominięta w nowym sądzie zupełnie wyszłaby z ewidencji.

W końcu wzywam:

II. wszystkie podwładne sądy I. instancyi

ażeby baczną zwrócili uwagę na postanowienia §. 17. tegoż rozp. Min. odnoszące się do przeniesienia niezalatwionych po dzień 1. stycznia 1898 podań i innych pism wraz z aktami odnośnej sprawy, tudzież na postanowienie §. 21. powoł. rozp., a w szczególności ustęp 2. tegoż, odnoszący się do przeniesienia aktów procesów cywilnych, w których wyznaczono termin sądowy na czas po 1. stycznia 1898 r., lub też, w których bieżący czasokres, którego dotrzymania z urzędu należy przestrzegać, albo też wreszcie w razie, gdy już postawiono wniosek na przeniesienie sprawy do sądu właściwego a to celem wydania dość wcześnie, jeszcze przed upływem bieżącego roku potrzebnych zarządzeń względem odstąpienia spraw tych właściwym nadal dla nich sądom, tak, by rzeczywiście oddanie nastąpić mogło bez przeszkód dnia 1. stycznia 1898.

Tchorznicki w. r.

6.

Okólnik Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. sierpnia 1897 L. 9868. w sprawie kursów naukowych dla urzędników manipulacyjnych i sług sądowych.

Bliski termin wejścia w życie nowych ustaw procesowych wymaga, ażeby cały personal sądowy zapoznał się gruntownie z nowym ustawodawstwem w tych wszystkich działach i kierunkach, jakie odpowiadać będą zadaniom pojedynczym członkom personalu.

Wykształcenie to i poznanie wszystkich nowych ustaw ułatwiono urzędnikom sędziowskim przez urządzenie kursów, poświęconych wyłącznie studyum nowego ustawodawstwa.

Obecnie należy się postarać, ażeby także urzędnicy kancelaryjni i sędziy sądowi, którym nowe ustawy poruczają również bardzo ważne, częstokroć zupełnie samoistne zadania, zapoznali się należycie z dotyczącymi przepisami.

W tym celu zarządzam kursa oddzielne, poświęcone wspólnej nauce tych przepisów.

Wzywam zatem wszystkie podległe Prezydya sądów kolegialnych i Naczelnictwa sądów powiatowych, ażeby bezzwłocznie przystąpiły do urządzenia tych kursów wedle następujących wskazówek:

1. Przy sądach kolegialnych ma się odbyć osobno kurs dla urzędników manipulacyjnych i dla tych dyetaryuszów, co do których można przypuszczać, iż mogliby w przyszłości uzyskać posady urzędników kancelaryjnych; osobno zaś drugi kurs dla sług sądowych.

Przy sądach powiatowych mających personal liczniejszy można także wedle uznania naczelnika sądu podzielić kurs w sposób powyższy, z reguły jednak należy urządzić jeden tylko kurs wspólny dla urzędników kancelaryjnych, dyetaryuszów i służby.

2. Przy sądach kollegialnych kierować mają kursami wyznaczeni przez Prezydya urzędnicy sędziowscy, przyczem panowie Prezydenci baczny nad tymi kursami rozciągnąć zechcą nadzór, — przy sądach powiatowych kierować mają kursem w pierwszym rzędzie naczelnicy sądów osobiście, ewentualnie adjunkci, którym Naczelnicy czynność tę poruczają.

3. Przedmiot nauki na kursach wspólnych, tudzież na kursach oddzielnych dla urzędników i dyetaryuszów stanowić będzie instrukcyja sądów (rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z 5. maja 1897 Nr. 112. Dz. p. p.) i instrukcyja dla organów wykonawczych (rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. lipca 1897 Nr. 26. Dz. rozp. Minist. spraw.) zaś i na kursach odrębnych li tylko dla służby sądowej przeznaczonych jedynie ta ostatnia instrukcyja, tudzież przepisy instrukcyi sądowej dotyczące sług sądowych.

Kierownicy kursów mają baczyć na to, ażeby uczący się zrozumieli dobrze wszystkie postanowienia powyższych rozporządzeń. W tym celu należy w toku nauki objaśniać dokładnie także wszystkie danego przedmiotu dotyczące postanowienia procedury cywilnej, normy jurysdykcyjnej, ordynacyi egzekucyjnej i ustawy o organizacyi sądów.

Oprócz tego należy przy nauce brać wzgląd także na wszystkie dodatkowe rozporządzenia, odnoszące się do powyższych ustaw, jak rozporządzenie ministeryalne z 23. maja 1897 Nr. 130. Dz. u. p. w sprawie prawa ubogich, rozporządzenie ministeryalne z 6. maja 1897 Nr. 153. Dz. u. p. dotyczące prowadzenia egzekucyi przeciw gminom i t. d., rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z 18. lipca 1897 Nr. 170. Dz. u. p. o personalu kancelaryjnym i rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z 25. lipca 1897 Nr. 175. Dz. u. p. o ordynacyi szacunkowej. Przytem jednak nauka nie powinna się wyrażać w wykładach, lecz należy się trzymać systemu wyjaśniania pojedynczych postanowień instrukcyi, w szczególności na podstawie praktycznych przykładów, zadając pytania w celu przekonania się, czyli uczestnicy kursu zrozumieli trafnie przepisy czyli je zapamiętali i czy potrafią je praktycznie wykonać.

4. Nauka winna się rozpocząć dnia 1. września bież. roku i trwać ma do 15—20. października tak, aby najdalej do 20. października przedmiot cały był wyczerpany. W tym celu powinna w odrębnych kursach dla sług wystarczyć nauka 2 razy na tydzień po dwie godziny wieczorem. We wspólnych kursach dla urzędników kancelaryjnych wypadnie, aby przedmiot skończyć na czas, urządzić naukę trzy razy na tydzień po 2 godziny wieczorem.

Najstosowniej będzie szczególnie w kursach dla urzędników kancelaryjnych polecać uczestnikom odczytanie przed nauką odpowiedniej oznaczyć się mającej ilości paragrafów, które następnie przy nauce objaśnione i pytane będą.

Wypadnie więc brać na jedną lekcję około 25—30 paragrafów instrukcyi sądowej i około 10 punktów instrukcyi dla organów wykonawczych.

5. O urządzeniu i rozpoczęciu kursów zechcą mi Przełożęństwa sądowe donieść do końca b. m. Naczelnictwa sądów powiatowych przedłożą sprawozdania za pośrednictwem właściwych Prezydów sądów kollegialnych I. instancyi. Po ukończeniu kursów winny Przełożęństwa sądów w ten sam sposób najdalej do 20. października br. r. zdać sprawę w formie tabeli o wyniku kursów, wymieniając imiennie uczestników, i jaki był wynik nauki co do każdego z nich z osobna.

7.

Okólnik Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie z dnia 23. września 1897 L. 12.530 w sprawie dalszych zebrań tygodniowych dla studyum nowych ustaw.

W sprawozdaniach z przebiegu i wyniku zgromadzeń tygodniowych dla studyum nowego ustawodawstwa procesowego, oświadczyły liczne Prezydya sądów kolegialnych tutejszego okręgu zamiar urządzenia w jesieni bież. r. jeszcze dalszych zgromadzeń tygodniowych, już to dla ukończenia lub powtórzenia studyum nowej procedury cywilnej i egzekucyjnej już to dla nauki nowej instrukcyi sądowej i ustawy o organizacyi sądów.

W obec tego oznajmia Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego, że nie ma nic do zarzucenia przeciw podjęciu w jesieni t. r. dalszego ciągu zebrań tygodniowych. Gdy kredyt na urządzenie zebrań i kursów w celach nauki nowych ustaw procesowych dozwolony wystarcza, nie ma też przeszkody, iżby w zebraniach tygodniowych trybunalskich w jesieni brali udział także urzędnicy tych sądów powiatowych, które już poprzednio były przydzielone do tych zebrań, o ile dobrowolnie w zebraniach zechcą wziąć udział, i o ile zmiany personalu zaszcę w skutek obsadzenia nowych posad nie będą stanowić przeszkody. Warunki udziału co do przyznania zwrotu kosztów podróży pozostają niezmiennione.

Powołanie urzędników kancelaryjnych, dla których już osobną naukę urządzono, do uczestniczenia w osobnych zebraniach tygodniowych, byłoby mniej odpowiednie.

Pozostawiając urządzenie jesiennych zebrań ocenieniu pp. Prezydentów sądów kolegialnych I. instancyi upraszam, by z końcem października donieśli, czyli i co w tym kierunku zarządzili i zauważam, iż partykularze powiatowych urzędników sędziowskich należy przedkładać miesięcznie wedle wskazówek zawartych w reskrypcie z 5. września 1896 l. 12.192.

Tchorznicki w. r.

Za złożeniem przedpłaty całorocznej (2 zł. 20 ct.) mogą nowi abonenci na drugie półrocze otrzymać wszystkie dotychczas wyszłe numera.

Prosimy zawiadamiac nas o zmianie adresu.

TREŚĆ: Streszczenie przepisów nowych ustaw procesowych i rozporządzeń o osobach zatrudnionych w kancelaryi sądowej i służbach sądowych przez Wilhelma Seidla. — Kwestyonaryusz. — Wiadomości bieżące. — Okólniki.
